

Bevezetés a szépirodalom házába

Népszabadság • [Grossmann Zsuzsa](#) • 2005. október 15.

Esterházy Péter nyitotta meg a frankfurti új Literaturhaust. Miklós Tamás kapta a DeKa-Bank díját.

A múlt héten megnyílt Frankfurtban az új Literaturhaus. Ezt a neves kulturális intézményt ugyanis átköltöztették a Westendről az Ostendre, a régi elegáns, szecessziós villából a város egyik újjáépített klasszicista palotájába. Tehát a Nyugatiból a Keletibe, gondolhatná valaki (mint egykor a végcsészt, akinek levegőváltozást rendelt az orvos...), de a dolog nem ilyen egyszerű. A Literaturhaus tudniillik most hozzánk, kelet-európaiakhoz valahogy még közelebb került, mint eddig volt.

Köztudomású, hogy az intézmény elragadó igazgatónője, *Maria Gazzetti* szereti a magyar irodalmat. Most is, mikor kinézett új rezidenciája ablakán, rögvest megpillantotta a keleti láthatáron a "született Literaturhaus-meg-nyitót". Méghozzá Budapesten. Heuréka! - kiáltotta. Így tudta meg az ünnepségre megjelent tömeg, hogy a szónok olthatatlan vágyát egy megnyitandó objektum után kénytelen volt évtizedeken át mint csillaghegyi focista, matematikus, "realista" közíró álcázni. De most mintha célba ért volna...

Hivatalos rendezvényen errefelé ritkán hallani ilyen szellemes, önmagát sziporkázóan ironizáló beszédet. A közönség gurult a nevetéstől. Holott jobbra üres termekben tolongott: az új rezidenciából hiányoznak még a legszükségesebb berendezési tárgyak. Nincs rá pénz: a Literaturhaus komoly anyagi gondokkal küzd. Így jól odaillett a szónok E. P. néhány komoly mondata: egy Literaturhaus "nem dolgozhat egy olajozott kulturális gépezet részeként, és nem mehet biztosra", de mégis "biztos alapokon kell állnia". Tegyük hozzá: elsősorban anyagilag.

Á-propos anyagiak: két nap múlva átadták *Miklós Tamásnak* a Literaturhaus DeKa-Bank díját, mely a német irodalom és tudomány külföldi terjesztését hivatott támogatni. Miklós Tamás köszönőbeszédében kiemelte, hogy nálunk az emberek évi jövedelmük két százalékát könyvekre költik. Ez világcsúcseredményt jelent. De most vajon ne vessünk-e vagy inkább sírjunk az arányokon?!